

Mulighed for fred i Syrien. EIR's Jeffrey Steinberg forklarer, hvordan våbenhvilen kom i stand, og hvad der må til for at den bliver varig

LPAC fredags-webcast 26. februar 2016, dansk oversættelse.

Hvis man derfor sluttelig ønsker, at den syriske fredsaftale skal blive en succes, altså holde, så må man, ud over det presserende nødvendige behov for en Marshallplan/Landbrohjørneste for at sikre, at freden er varig, også fjerne Obama. Og man må bringe det britiske imperiesystem til fald.

Der findes muligheder for en erstatning, men disse erstatninger vil kun ske, når Obama er blevet fjernet af reelle forfatningsmæssige grunde, og på det tidspunkt, hvor Det britiske Imperium har fået en reglementeret begravelse.

Download (PDF, Unknown)

RADIO SCHILLER den 29.

februar 2016:

Kun Silkevejen kan få våbenhvilen i Syrien til at holde

Med formand Tom Gillesberg

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi fremlægger en udvej i stedet for krig for USA's udenrigsminister John Kerry

24. februar, 2016 – Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, der talte ved en timelang pressekonference med den amerikanske udenrigsminister John Kerry i forlængelse af deres møde i Washington tirsdag, fremsatte flere afgørende forslag, der, såfremt de accepteres, kunne få USA væk fra den selvmorderiske kurs, som præsident Obama har sat, for krig med Kina.

Med hensyn til Koreakrisen sagde Wang Yi, at han og Kerry var enedes om en formulering af en FN-resolution, der fordømmer den nordkoreanske prøvesprængning af atomvåben og test af missilaffyring. Resolutionen skal frigives efter begge

regeringers godkendelse. Men, tilføjede Yi, en sådan resolution "kan ikke tilvejebringe en grundlæggende løsning på spørgsmålet om koreanske atomvåben. For virkeligt at gøre dette, er vi nødt til at vende tilbage til sporet med dialog og forhandling."

Han sagde, at Kerry var enig i dette, men tilføjede, at den kinesiske side havde "fremsat et primært forslag: dvs., at vi ønsker at forfølge atomafrustningen af den koreanske halvø sideløbende med udskiftningen af den koreanske våbenhvile med en fredsaftale. Vi ved, at visse parter har et andet syn på dette forslag."

Dette markerer en betydningsfuld intervention. Nordkorea vil kun diskutere fredsaftalen, og Obama vil kun diskutere atomprogrammet. Pyongyang hverken kan eller vil opgive sit atomvåbenprogram under trussel om krig fra Obamas side, vel vidende, hvad USA gjorde imod Irak og Libyen, da disse stoppede deres atomprogrammer. Hvis der kunne findes en fredsaftale, der garanterede deres sikkerhed, så kunne de overveje alternativer til atomprogrammet.

Kerry holdt sig til Obamas linje – opgiv atomprogrammet, og vi vil overveje en fredsplan – men Kina har derimod lagt en gennemførlig plan på bordet.

Wang Yi berørte også krisens aktualitet og sagde, at han og Kerry var enedes om, at "vi er nødt til at overvåge situationen på halvøen tæt i de kommende to måneder. Forskellige ustabile faktorer kunne overlappende hinanden og have en virkning, så under de omstændigheder er det meget vigtigt, at de forskellige parter fører mere dialog for at forhindre, at spændingen øges eller situationen optrappes. Vi må især forhindre situationen på halvøen i at spinde ud af kontrol."

Om det Sydkinesiske Hav sagde Wang Yi, at regionen, til trods for Vestens hysten op, er fredeligere end andre dele af verden, og at intet handelsfartøj er stødt på nogen trussel mod den

fri sejlads. Forsikringspræmier er ikke steget en øre, sagde han (det frie marked siger, at der ikke er noget problem!).

På den anden side, sagde han, "håber jeg, at venner inden for medierne ikke kun vil se radaren (Kinas radaranlæg på en af øerne), men måske snarere, og nok så vigtigt, at der for hver dag dukker avancerede våbensystemer og udstyr op i det Sydkinesiske Hav, inklusive de strategiske bombefly, krigsskibe med missilforsvarssystemer – hvorfor har folk har valgt at se bort fra dem eller ignorere dem?"

Silkevejen kan få den syriske våbenhvile til at lykkes

24. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Da Israel og den Palæstinensiske Befrielsesorganisation (PLO) underskrev en aftale i 1993 om at afslutte drabene og oprette et selvstyre for palæstinenserne, sagde Lyndon LaRouche omgående, at traktorerne måtte køre, med det samme, hvis planen skulle lykkes. Den gensidige gavn, baseret på israelsk industrikapacitet og palæstinensisk faglært arbejdskraft, måtte lanceres uden tøven, insisterede han. Det skete ikke, eftersom IMF og Verdensbanken skulle lede processen. Treogtyve år senere ...

Den dramatiske våbenhvile, som Ruslands og USA's udenrigsministre, Sergei Lavrov og John Kerry, hhv., aftalte den 22. februar i München, og som bekræftedes via en telefonsamtale fra præsident Vladimir Putin til præsident Barack Obama, har et umiddelbart potentiale til at transformere ikke alene Syrien, og ikke alene Mellemøsten, men

hele verden. Den fremragende, strategiske intervention fra Putins side i Syrien sidste år i september demonstrerede, at terrorister kan nedkæmpes, men også, at USA under præsident Obama i realiteten havde allieret sig med terrorister for at opnå »regimeskift«, rettet mod ikke-samarbejdsvillige regeringer. Denne æra, med amerikansk underdanighed over for britisk imperietyranni, kan afsluttes – hvis våbenhvilen holder.

Ligesom med Oslo-aftalen vil våbenhvilen kun holde, hvis genopbygningen og udviklingen af Syrien (og regionen) omgående kommer i gang. Helga Zepp-LaRouche sagde den 23. feb., at den Silkevejsproces, som Xi Jinping har lanceret, kan og må bringes ind i regionen nu – ikke i næste måned, eller til næste år. Det udviklingsprogram for Sydvestasien, som *EIR*-rapporten 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen' fremlægger, leverer fundamentet. Xi Jinping initierede projektet under sit besøg til Saudi Arabien, Iran og Egypten i januar. Der er ingen tid at spille.

Titelfoto: USA's udenrigsminister John Kerry i rådslagning med sin russiske modpart Sergei Lavrov og den russiske præsident Vladimir Putin. (en.kremlin.ru)

**RADIO SCHILLER den 22.
februar 2016:
Knæk Det britiske Imperium**

med en tysk-russisk udviklingskorridor og et kinesisk-koreansk- russisk hurtigtog

Med næstformand Michelle Rasmussen

Gør Det britiske Imperium forbi, og sats på den eurasiske Løsning

21. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Lyndon LaRouche gav søndag, den 21. februar en strategisk vurdering, der sagde, at verden nu har nået et øjeblik med et vendepunkt, hvor enten, det onde Britiske Imperium, med sit system for monetaristisk udplyndring, bliver knust, eller verden vil snart styrte ned i en atomkrigs rædsler. Alt imens der er legitim fokus på de sindssyge provokationer, som kommer fra Tyrkiet og Saudi Arabien, der forsøger at gøre alt, hvad de kan, for at starte Tredje Verdenskrig på den syrisk-tyrkiske grænse, så er virkeligheden den, at det virkelige magtsæde bag disse manøvrer er den britiske krone.

Det transatlantiske, britiske system er totalt bankerot, og det virkelige centrum for global magt og stabilitet er skiftet

over til Asien, hvor samarbejde mellem Kina, Rusland og Indien har skabt en relativ stabilitet, efter transatlantiske standarder. Der er trusler i Asien, men disse trusler kan overvindes gennem den form for politik for fysisk, økonomisk udvikling, som Kina har fremmet gennem initiativet med 'Et bælte, én vej'. Asien er blevet centrum for menneskehedens fremtid, fordi briterne har ødelagt næsten hver eneste hvid af kreativitet i USA, Storbritannien og det meste af kontinental-Europa. Der er muligheder, men de begynder alle med udslettelsen af Det britiske Imperiums magt.

For kontinental-Europa er den eneste, produktive løsning, at Tyskland, den sidste, tilbageværende økonomiske magt i Europa, allierer sig med Rusland omkring en plan for fysisk, økonomisk udvikling, tværs over hele korridoren mellem Tyskland og Rusland. En russisk-tysk koalition for en genoplivning af de produktive kræfter ville være den form for forandring, væk fra Det britiske Imperiums monetarisme, som der er et presserende behov for. Glem Det britiske Imperiums bankerotte pengesystem. Det er fuldstændig færdigt, og kan aldrig genoplives. En tysk alliance med Rusland om opbygning af de produktive forbindelser hen over Eurasien, i partnerskab med Kina og Indien, er skriften på væggen for en dødsdom over de imperiekræfter, der gør fremstød for krig ved hjælp af skakbrikker som Erdogan, Obama og Mohammed bin Salman.

Samme fremgangsmåde er presserende nødvendig i Nordøstasien, hvor Koreakrisen kun kan løses gennem en genoplivning af Kina-Korea-Rusland-jernbaneforbindelserne, der rent historisk har eksisteret, og som kan og må genoplives i dag. uden en fysisk-økonomisk dimension findes der ingen måde, hvorpå de britiske, geopolitiske svindelnumre kan overvindes. Afdøde general Douglas MacArthur forstod dette princip for asiatisk udvikling og stabilitet, som det ses af hans program for en genopbygning af Japan ved afslutningen af Anden Verdenskrig, og af hans fremragende lederskab i Korea. Genoplivningen af Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren er afgørende for stabiliteten i

Asien, og dette bliver forstået af det kinesiske lederskab som et nøgleelement i hele »win-win«-udviklingsstrategien i Eurasien.

Der er ingen levedygtige alternativer til denne totale sejr/totale fremgangsmåde med krig, til at overvinde briterne. En tysk-russisk alliance for en genoplivning af Eurasien fra den europæiske side, som det tidligere blev forudset af den franske præsident, general Charles de Gaulle, den sidste franske leder, der besad en vision om Eurasien, er den eneste, tilbageværende mulighed for Europa og hele det transatlantiske område. I USA betyder dette at dumpe Obama, der ikke er andet end en britisk brik, og at udslette Wall Street. I Asien er Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren afgørende for en meningsfuld løsning til Det britiske Imperiums eskalerende krigsprovokationer, der i overvejende grad køres gennem Barack Obamas mund, og som er rettet, ikke mod Nordkorea, men mod Kina. Indien er en naturlig partner i denne asiatiske udviklingsbestræbelse, og er allerede med om bord og forlænger de eurasiske udviklingskorridorer ind i Det indiske Ocean.

Den russiske præsident Putin har gjort det godt med den russiske, strategiske intervention i Syrien, der har trukket tåberne i Tyrkiet og Saudi Arabien ind i en fælde, de selv har skylden for. Denne fælde har taget det britiske imperie-slæng på sengen, og øjeblikket til at knuse dem fuldstændigt er nu inde.

Dette er den presserende, globale politik, der må tages i betragtning, og vedtages. Tiden er ikke til endeløse debatter, og til at trække tiden ud. Denne politik må vedtages nu, og gennemføres i praksis. Det er den faktiske gennemførelse, der er underkastet seriøs planlægning blandt seriøse verdensledere, af hvilke flertallet er i Eurasien, som et resultat af generationers britiske brutalisering af befolkningerne i USA og kontinental-Europa.

Hvis du fanger dig selv i at tænke, »Ja, men det her er altså

ikke praktisk«, er du allerede dømt til undergang.

Bliver Ankara et nyt Sarajevo? Verden har brug for en fredsplan! Af Helga Zepp-LaRouche

Løsningen er enkel: Kasinoøkonomien må afsluttes gennem realiseringen af Glass/Steagall-loven; en international gældskonference må afskrive bankernes giftige værdipapirer, og et nyt kreditsystem må finansiere investeringer i den Nye Silkevejs projekter. Og hertil har vi ikke brug for et oppumpet, overnationalt bureaukrati i Bruxelles, men derimod en alliance af suveræne stater, som er forpligtet over for den fælles mission for udvikling af de områder i verden, der har et presserende behov for vores hjælp.

Kun, hvis Europa finder tilbage til sin humanistiske tradition, vil vi kunne bestå.

Download (PDF, Unknown)

Kinesisk regeringsperson: USA har planer om krig med Kina med sin oprustning i Korea

20. februar 2016 – »Beijing må fuldt ud forberede sig militært og diplomatisk til krig på den Koreanske Halvø. Vi bør tilpasse vores militære deployering langs den nordøstlige grænse og vore maritime sikkerhedsstrategier så snart som muligt«, skriver Wang Haiyun, den tidligere kinesiske militærattaché ved ambassaden i Rusland, og nuværende ekspert ved Kinas Internationale Institut for Strategisk Samfund.

Wang kritiserer skarpt Nordkorea for sin atomprøvesprængning og lancering af en rumraket og fremfører, at »For mellemstore og små lande vil ethvert forsøg på at udvikle atomvåben og strategiske bomber for at sikre den nationale sikkerhed ikke medføre andet end ulykke«.

Vi må imidlertid, siger han, »også få Seoul til at forstå, at introduktionen af udefrakommende styrker for at øge regionale spændinger vil være destruktiv ... Sydkoreanerne må huske på, at deres land vil bære den fulde effekt af kaos på den Koreanske Halvø, hvis der udbryder krig«.

Men USA's mål, siger han, er Kina. Kina må »mønstre de relevante modforholdsregler imod de amerikanske og japanske flåder, der omgiver vore vande, og Washingtons deployering af missilforsvarssystemet i Sydkorea« og tilføjer, at »USA og dets to, asiatiske allierede er i færd med at forstærke deres militære deployering i Nordøstasien under påskud af, at de håndterer truslen fra Nordkorea«.

Rettet mod Obama skriver han: »Washingtons plan om at inddæmme Beijing ved at øge den militære deployering og skabe

vanskeligheder på halvøen vil blot lemlæste dets egen militærmagt, der gradvist er blevet svagt.«

Foto: THAAD missilforsvarssystemet, som USA vil deployere til Sydkorea.

USA og Europa må gå sammen med Rusland og Kina for at undgå krig

– Den Europæiske Union er færdig, med eller uden briterne

Jeg vil begynde direkte med at diskutere den meget dystre trussel om en international konflikt, der nu er ved at rejse sig, især fra den krudttønde, der udgøres af Syrien, Nordafrika og Mellemøsten. Det syriske område, hvor, på trods af den fælles indsats fra udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov for at finde fælles fodslag, så truer Obamas afvisning af at give Saudi Arabien og Tyrkiet besked på at trække sig med at få det hele til at eksplodere.

Download (PDF, Unknown)

LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 19. februar 2016:

USA og Europa må samarbejde med Rusland og Kina for at undgå krig

Faren for en massiv, endnu større strøm af flygtninge, der kommer fra Afrika og ind i Europa, så vel som også den fortsatte krise centreret omkring Mellemøsten, betyder således, at Europa er absolut dømt til undergang, med mindre der finder et fundamentalt skifte i politikken sted. Og dette betyder, at USA og Europa indledningsvis må række hånden frem mod Rusland og Kina.

Engelsk Udskrift.

US & EUROPE MUST REACH OUT TO RUSSIA & CHINA TO AVOID WAR

International LaRouche PAC Webcast

Friday, February 19, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening. It's February 19, 2016. My name is Matthew Ogden and you're joining us for our weekly, Friday evening broadcast here from larouchepac .com

I'm joined in the studio tonight by Jason Ross from the LaRouche PAC science team, and we're joined via video, from a remote location, by Jeffrey Steinberg of Executive Intelligence

Review. The three of us, along with several others, had a

chance

to have a discussion earlier today with both Lyndon and Helga Zepp-LaRouche, so what you're about to hear will be informed by

that discussion.

Now, I'm going to just start right off the bat with a discussion of the very dire threat of an international conflict

arising, especially from the powderkeg of Syria, Northern Africa,

and the Middle East. The area of Syria, where, despite the efforts of Secretary John Kerry to find common ground with Russian Foreign Minister Sergey Lavrov, Obama's refusal to tell

Saudi Arabia and Turkey to stand down is threatening to blow this

entire thing sky high. A very accurate discussion of this was published earlier today in a piece on Consortium News by Robert

Parry, the editor of that publication, in which he says the risk

that the multi-sided Syrian war could spark World War III, continues, as Turkey and U.S. neo-cons seek an invasion that could kill Russian troops, and possibly escalate the Syrian crisis into a nuclear showdown.

What Robert Parry says in this article is that Barack Obama took questions from reporters on Tuesday, but he did not take the

one that needed to be asked: which was whether he had forbidden

Turkey and Saudi Arabia to invade Syria, because on that question

could hinge whether the ugly Syrian civil war could spin off into

World War III and possibly a nuclear showdown.

Now, this was part of our discussion earlier today with Mr.

LaRouche and what I know Jeff will elaborate much more on, was

LaRouche's analysis. But in short, what Mr. LaRouche had to say is that what Putin is doing in this situation, and overall in a strategic manner, defines the point of action, defines the point of reference, for action. Everything else is bluff. So, let me hand it over to Jeff, and he'll elaborate many more of the details, and then we'll come back to our institutional question for this evening, which Jeff will also answer. So, Jeff?

JEFFREY STEINBERG: Thank you, Matt. Well, as we were going through the discussion with Mr. LaRouche earlier today, he actually drew a distinction between the bluff, and what he said much more accurately is the folly of what Turkey and Saudi Arabia are up to. It's folly because they are caught in their own madness, and don't even realize the consequences of what they're doing in the real world. They don't have the capability to carry out the kind of provocations that they are threatening, and the danger, of course, is that that does not mean that they're not going to try to do it. Putin stepped into the Syria situation at a critical moment last September, and the entire situation has shifted radically since that point. The Russian intention is {not} to simply accomplish a military victory on behalf of the forces of President Assad. They're creating the conditions to force the intransigents, in this case Turkey, Saudi Arabia, Qatar, some of the other Gulf states, and always lurking in the background when you're dealing with Saudi Arabia and the Muslim Brotherhood is

the British. So, Putin has established a clear sense of control over the situation. Undoubtedly part of Putin's configuration is that Obama has been greatly weakened by the actions of Russia; on the economic sphere, the actions of China; and there are sane military forces in the United States who recognize the folly of what Turkey and Saudi Arabia are doing. This has been described by Parry, whose article you mentioned, and by others, as the danger of a Sarajevo 1914 flash point, along the Syria-Turkey border, but what Mr. LaRouche emphasized today is that Putin has a very clear sense of the military correlation in this situation, and has also a very clear sense that Turkey and Saudi Arabia are acting on the basis of their own irrationality. And he is luring them in to the kind of trap that could be basically enclosed on them at any moment. It's a gravely dangerous situation, but you have at least one key player, namely Russian President Putin, who knows what he's doing, and who is steering these events in a way that conforms to an appropriate strategic analysis, and to an understanding of how to basically defeat these forces that have been trying to destroy Syria for the last five years, and in so doing, to deprive Russia of one of its own critical access points in the Mediterranean region. Now, what Mr. LaRouche really emphasized, and I think that this is the crucial point to take away from this issue, is that

the center of gravity of world affairs has dramatically shifted to where the Asia-Eurasia region, anchored in the cooperation between China and Russia and India, with other countries grouping around that, is really where the strategic center of the world economy has now been shifted. And if you look at the situation in Europe, in particular, from one end to the other you see nothing but bankruptcy and political failure. The United States is on the verge of the same kind of bankruptcy. And so the only place where you have growth and stability by any measure, and of course Asia and Russia and Eurasia are not devoid of problems, but relative to the state of absolute bankruptcy that we see in Europe and in the United States, we see a disintegration of the political and economic conditions in much of South America, as well. Of course, Africa has been on the target list of the British and other European colonial, imperial powers for the longest time. But in Asia, you not only have a much more stable and growing situation, but you have a commitment to an abandonment of geopolitics in favor of what Chinese President Xi Jinping has called the "win-win" strategy. And if you look at the crisis in Europe right now, leaving aside the fact that the entire European financial system is bankrupt – hopelessly, irreversibly bankrupt under the present conditions and terms of thinking that

dominate

Europe – if you look at the refugee crisis, you're beginning to

see a glimmer of sanity, driven by desperation, by certain of the

people who are responsible for creating the European fiasco in the first place.

So, you've got people like Wolfgang Schäuble, the finance minister of Germany, who was one of the monsters behind the destruction of Europe, including the German economy itself, now

saying there must be a Marshall Plan to rebuild Syria, to rebuild

other parts of the Middle East, and only on the basis of a Marshall Plan, which gives people a clear incentive to go back to

their homes, to rebuild their country, only under those circumstances, and those circumstances alone, can the refugee crisis in Europe be remotely solved. And of course, what applies

to the Middle East applies doubly for Africa, where the U.S.-British-French overthrow of Qaddafi unleashed absolute hell

throughout the African continent.

And so the danger of a massive, even larger flow of refugees coming out of Africa into Europe, as well as the continuing crisis centered in the Middle East, means that Europe is absolutely doomed unless there is a fundamental change in policy.

And for starters, that change means that the United States and Europe must reach out to Russia and China. You had the recent visit by President Xi Jinping of China to Saudi Arabia, to Iran,

and to Egypt, and what Xi Jinping made very clear is that China

is prepared to move towards the building of the Silk Road infrastructure, the New Silk Road land route, the Maritime

Silk

Route, which will come up through the newly expanded Suez Canal

– China will do that. In fact, just this week, the first freight

train from Eastern China arrived in Iran, and this is part of the

entire European system of not just transportation corridors, but

development corridors that have been put forward by China as the

cornerstone of their foreign policy.

So, they're presenting a win-win alternative. And in the case of Europe, there is no alternative. Europe is so politically

and psychologically bankrupt – the leadership of Europe is so bankrupt that China, through this Middle East development portion

of the One Belt, One Road policy, offers the only viable basis for this Marshall Plan idea to actually be put into practice.

And

were it not for the Putin intervention, beginning last September,

we couldn't even be contemplating the possibility of that kind of

solution to this seemingly intractable problem in the Middle East.

Now, Mr. LaRouche emphasized in this context that Europe is completely gone; it's completely bankrupt, and there are solutions, but the present leadership is unprepared to consider

that kind of level of rethinking. In the United States, we're very close to the edge, but the United States {can} be saved and

the solution to the problems in the United States begins with removing President Barack Obama from office immediately, and moving to wipe out the thoroughly bankrupt Wall Street system.

Because until that system is put through basically a bankruptcy shutdown, then none of the viable and available solutions are going to be there. But, if you were to get rid of Obama, if you were to wipe out Wall Street,—and, for example, immediately passage of Glass-Steagall would be one critical element for that process to happen almost overnight — then we have a history in the United States. We had Alexander Hamilton. We had Franklin Roosevelt. We had glimmers of the same policy with John F. Kennedy. You go back to a credit system, a government credit system that kick-starts production, that trains a young generation that's right now completely unqualified to serve in a real economy.

All of that means the United States coming into alignment with what we see going on with China, with Russia, with India, with others. In other words, the United States becomes part of a genuine trans-Pacific collaboration, and under those circumstances, Europe itself would have no choice but to get on with the program.

So, what we're seeing from Turkey, from Saudi Arabia, and as I said, always watch for the British lurking in the background with those two countries — you have clinical insanity and folly, which holds the danger of war. But Mr. LaRouche again emphasized,

Putin knows this. He sees all of this, and he is on top of the situation, and is prepared to take the appropriate and necessary actions. And there are some people who are not completely out of their minds on the U.S. side, within the military-intelligence community, who understand that partnering with Russia is the

only
way to solve this problem.

OGDEN: Thank you, Jeff. Now, just really on the subject that you ended on here, the bankruptcy of Wall Street and the extended

Wall Street system, and the relationship of that to the conditions in Europe; that brings us to our institutional question for this evening, which reads as follows: "Mr. LaRouche. The heat is turning up on British Prime Minister David

Cameron, who's trying to get the upper hand over a referendum that could result in the UK leaving the European Union. The potential break-up of the European Union, which is called 'Brexit', has elicited warnings about the impact on the UK economy should voters say that they want out of the EU. A recent

poll showed that 42% of UK voters would opt to leave the EU; compared to 38% who say that they would vote to stay. This week

will be the first major test as to whether Cameron's done enough

to secure an agreement to change some terms of the UK's relationship with the European bloc. Cameron says that he will campaign to stick with the EU, if a deal can be reached. This Thursday and Friday will be the first time that all 28 EU countries will discuss a package of proposals recently released

by the EU, aimed at addressing the UK's economic concerns. Cameron negotiated the proposals with the EU leaders and Donald

Tusk, President of the European Council – the EU's main decision-making body. What is your view of a possible 'Brexit'?"

STEINBERG: Well, you know, you've got "Brexit" that was preceded by "Grexit", and probably we're going to have a much

larger lexicon; that all comes down to the fact that people have the sense that the European Union, particularly the European Monetary Union, is a sinking ship. And therefore, if the ship is sinking, or the movie theatre is on fire, you get to the exit as fast as possible. But the reality is, that the European Union – and within that, the European Monetary Union – are the problem. So, therefore, unless you address the more underlying issue, which is that Europe is financially and economically bankrupt; then it really is almost of secondary significance whether Britain stays in or leaves. If Britain leaves the European Union, then that's virtually it for the European Union. Other officials in Europe, even including Schäuble at the Davos Conference earlier this month, said that if the Schengen agreement, the open borders agreement in Europe is broken, then the European Union will cease to exist. And already in Poland, in Hungary, in other countries on the edge of Europe but within the European Union, they're already building those walls. So in effect, the European Union, as it's presently constituted, is a dead letter; it really doesn't exist. And the countries of Europe, either collectively or individually, are going to have to come to face the reality that their banking system is thoroughly bankrupt; they've lost so much productive capacity that Europe from a physical standpoint is no longer capable of self-reliance, self-preservation. So,

the whole thing is going under; and of course, there's a certain irony in the British threatening to leave the European Union, since the bankruptcy of the entire trans-Atlantic system is largely the result of policies that were created in London, and were then spread about Europe and the United States. You could almost say that Europe was doomed from the moment that Margaret Thatcher launched the Big Bang in 1985, and turned London into a safe haven for speculative gambling operations, drug-money laundering, anything other than investment in the real economy. So now, we're 30 years into that process, and Europe is finished. So, the issues that are being negotiated between Cameron and Tusk and the others on the European Commission, are tiddlywinks; they're not the real issues. Unless Europe comes up with its own version of shutting down the City of London and Wall Street, a genuine full-scale Glass-Steagall separation of legitimate commercial banking activity from all of the gambling, then Europe is completely doomed. And the only hope that they will have is that some sane future leaders, who emerge out of this political rubble, recognize before it's perhaps too late that aligning with China and Russia – which is exactly the opposite of the policies that are being pursued in Europe right now – is the only answer. So, I think that that's the context in which the question can be answered; and so the issue is merely that Europe in its present circumstance is doomed. And whether Britain leaves the European Union or stays in, they are part of

that system of doom that's going to have to be changed in a much more fundamental – I'd say "revolutionary" – way. And the opportunities are there; they're presented there because Europe is at the western end of Eurasia; and the Chinese have already established the rail links between central China and Germany. There are opportunities galore under the umbrella of the "One Belt-One Road" policy; but the first step is that the European leaders are going to have to abandon their folly. And that's a difficult proposition to conceive of, given who the current European leadership is.

OGDEN: Absolutely. And, let me just elaborate a little bit what Mrs. Helga Zepp-LaRouche emphasized, which is that if you just look at the refugee crisis, for example, and the absolute breakdown of Europe to even absorb and handle this under the current economic conditions. This has pushed people to begin to discuss the possibility of what the LaRouche movement has been advocating for quite a long time; which is a new Marshall Plan, a new program of economic development for the Middle East and North Africa. It is what was published by the Schiller Institute and {Executive Intelligence Review} in a major book-length publication a number of years back, called "A New Marshall Plan for Southern Europe and the Mediterranean". What Helga LaRouche emphasized is that at the point that the EU is really detonating underneath people's noses, there is no solution within the current geometry. The only solution is to go with this kind of Marshall Plan, and to work with China and the BRICS and other countries, to extend the Silk Road project into this region and to develop

the Middle East and North Africa in order to have an incentive for millions and tens of millions of refugees not to leave to seek a better condition. And Helga LaRouche's emphasis was that this is a very substantial example of what Xi Jinping has called the "win-win" paradigm; the "win-win" system. It is a win for everybody, for Europe and the United States to work with China and Russia to develop the Middle East and North Africa along the Silk Road routes. This kind of cooperation between China and the rest of the world is what China is seeking in inviting the rest of the world to engage in; and this is the only way to solve the crises and shift the geometry overall which is creating the existential threat which is now being faced by Europe. Now, this new paradigm; this is exactly what we have been talking about for quite a while, but I think the foundation for a new paradigm cannot be seen as merely some sort of extension of former or present geopolitical ideas about how the world works. This is not merely a rearrangement of political and economic and strategic alliances between countries that would still be dominated by the same axiomatic world view which is what has brought us to this crisis point to begin with. Rather, there needs to be a true renaissance; a new calibration, a re-examination of what our view of mankind is. What our view of man as a species is, and what mankind's role within this galaxy and his relationship to the entire universe; and indeed, what

his

responsibility is as a uniquely creative species in this universe

must be.

So, on that subject, Jason Ross is joining us from the LaRouche PAC Science Team, and I think we're going to have a somewhat exciting discussion of what are the implications of the

really profound work that Albert Einstein engaged in over a century ago; and which is now grabbing the headlines again in the

form of this experiment that has revealed the affirmation of Einstein's hypothesis concerning the shape of space-time.

JASON ROSS: Thanks. As I imagine everyone has heard by now, on September 14th of last year, a gravitational wave was detected

by the interferometer experiments that we had set up in Washington state and in Louisiana. Over a few months, that signal

was studied to make sure that that really was what had occurred;

and a paper was submitted in January and published in February announcing the news that a gravitational wave phenomenon representing the merging of two black holes had been detected. This meant that a change in space-time had been experienced in that detector; where maybe we don't know how the experiment worked.

Very briefly, two tracks at right angles to each other, allowed light to move up and down those tracks. Those tracks reach 4 kilometers long. Due to some very clever engineering, the

effect of length was 100 times that; and by the motion of these

gravity waves – meaning a change in the shape of space due to a

varying intensity of gravity due to these two black holes

spinning around each other – the length of the two tracks varied by an amount that was about 1/10 the diameter of a proton over a track length of 4 kilometers. This is equivalent to the star nearest to us getting closer and further away by the width of a hair. It's amazing that was actually able to be measured; that's an astonishingly tiny change.

And it says something about the difficulties and why it's been – as Matt said – it's been a century since Einstein had proposed the existence of these gravity waves; and now they've been detected. So, the recent upgrades to these detectors here in the US made this possible; there are other detectors around the world. Some of them are being upgraded; new ones are being brought on line. There is a proposal for a space-based interferometry experiment – the Lisa experiment; which NASA had been a part of, and has now left it to the European Space Agency, currently scheduled to launch in 2034. Perhaps it'll be sent sooner than that, based on this news.

But what does all of this mean? What does it tell us about – what are the implications? Well for one thing, this means we really have an entirely new tool for looking at the universe that we live in. All of our knowledge about the heavens beyond us, comes from sight, or various forms of sight. You can't smell a star, you can't taste it; you can't hear it, you can't feel it.

You can see it. So various forms of seeing are the way we learn more about our surroundings. From simple observations with the eyes here on Earth, which were all that were available to

Kepler

when he determined how the planets moved; the use of telescopes

in the optical range – simple telescopes that could be seen with

the eye – into more complex telescopes, including ones that see

what we wouldn't typically call light; radio telescopes.

Telescopes in Earth orbit, looking in other wavelengths of the electromagnetic spectrum; infrared telescopes, ultra-violet telescopes, x-ray telescopes. We've got a lot of ways of

side of the Moon, where China is going to be within just a few years sending a lander. The potential to do long wavelength

radio telescope work from that location; this represents something new.

But what we've got with this successful detection based on the change in space-time with the LIGO [Laser Interferometer Gravitational-Wave Observatory] experiments, this is something totally different. This is like bringing in a new sense all together. We've been seeing the universe; now we can probably hear it would be the best analogy. It represents a vibration, like the sound vibrations our ears are able to pick up. Only this

time, it's incredibly faint, and it's about space itself vibrating; that really is what it is. So, that's tremendously important.

On the history of this, it's important to keep in mind people are very excited about this; there's good reason to be, it's quite a development. But this can only indirectly be called

a scientific breakthrough; the science behind this – Einstein proposed this in 1916. He had some more thoughts and wrote another paper in 1918; some more discussion about it. Hypotheses

about black holes, breakthroughs in computing ability to try to model these types of things; all of that took place. But what could be called the fundamentally scientific change occurred 100 years ago with Einstein's theory of relativity; with gravity waves being one of the implications. Being able to detect them is wonderful; it's an amazing technological advancement. It shows that we are capable of precision that was totally undreamed of in Einstein's time, certainly, or even a few decades ago. The development that we've made has been tremendous. But I think it's fair to say this was not a scientific breakthrough in the real sense of science. It is a new sensation; it is a new technology. It is a whole new way of looking at things; and that is tremendously important. I think that if we look back at what Einstein did that made his hypothesis possible, we can compare it to the really awful influence of Bertrand Russell.

So, first on Einstein. We've got to recall that what Einstein did in laying out his revolutionary theories was not something that he derived; it wasn't something that he proved. It wasn't something that he showed was true based on what was already known. What Einstein said about the universe contradicted the Newtonian view of space and time that had become dominant. Einstein said that that simplistic view of space and time, which went along somewhat intuitively with our senses, was in fact untrue; and that basic concepts like simultaneity, or knowing that two events happen at the same time, such a basic concept as that. That there's one time that applies everywhere; Einstein

showed that was untrue. That's a very unintuitive thought. The idea that space could have a shape to it; that's a very unintuitive thought. It's not suggested by appearances. But what Einstein was doing was implementing a world outlook that goes back to Cusa – although I'm not going to talk about him right now – but to Leibniz and to Bernhard Riemann. If we consider the work of Leibniz, 1646-1716, the founder of physical economy; there's plenty to say about him, and plenty will be said on this website. One of the specific things that he looked at was in the world of physics, Leibniz's demonstration that there was no absolute space; that there was no absolute time. This was contrary to Descartes, Newton, and others. Leibniz said there's no distinction between rest and motion, for example. If there's no absolute space, you can't say that anything is at absolute rest; that was a concept used by Descartes. Absolute space was a concept used by Newton. But Leibniz was in a fight about this, saying that space was a relation between concurrently existing things; but it didn't exist on its own. In a debate that he had with a top Newtonian – Samuel Clarke – this seemingly physical discrepancy about is space absolute or not, turned into very directly a political one. That, both of these two – Leibniz and Clarke – used their concept of space to make a point about God, and implicitly also about government; about the basis of the legitimacy of a ruler. Clarke, the Newtonian, said that because everything could have been created anywhere in space once God decided to do the Creation, that showed that God made a choice without any

necessity; that it was just because God felt like doing then and felt like doing it where he did, because he felt like doing that.

Sort of like a dog deciding to his business wherever he feels like it. Leibniz said that if God had to do something without a good reason, that God would be only all-powerful, but not good or

wise. And Leibniz said that that conception of God has to include those perfections as well; goodness, wisdom, and power.

Now between the lines, what these two were also saying was a view of government and a view of society. Implicit in this is Leibniz's view that the legitimacy of a ruler or of government is

not simply from having gathered power; but from using it in a wise way to achieve good ends. That may seem a little bit far afield, but it's true; and this is part of the background on this

concept. That from the necessity for goodness came the nonexistence of absolute space; that's how Leibniz showed that.

He was right.

Bernhard Riemann, in 1854, delivered a presentation, wrote a paper on the shape of space. And Riemann said that since the time

of Euclid up to his time, no one had ever really taken on in a realistic way, what the basis of the shape of space is. That Euclid said things like the sum of the angles in a triangle are

180; Riemann said that may or may not be true. On a curved space,

for example, it's not true. The most important aspect is that Riemann didn't propose replacing Euclid with a similar geometry;

it's that he said that the basis of our understanding of space

has to be the physical causes that make things occur within space. He was right; that was Einstein's approach. With relativity, he said that our understanding of space can't start

from a box; it has to start from physical principles that give rise to the effects in space, and to the relationship of objects

in space. So light, gravitation, these became the basis of space

for Einstein; and those concepts lie outside of space. They aren't geometrical concepts in the way Euclid's concepts were geometrical. Light is a real thing; gravity is a real principle.

So, Einstein, in following on this and implementing it, and developing his theories, developing his breakthroughs of relativity, created something that contradicted; he made a new hypothesis. To contrast that, let's look at the past 100 years.

We've now affirmed something that Einstein had proposed 100 years

ago; but where are the new Einsteins? Where are the new theories

that contradict? Where are the new concepts that don't follow from what we already know, but introduce fundamentally new principles? And more importantly, why is that not understood as

what science really is?

To say just a little bit about Bertrand Russell's role in all of that, LaRouche has called Russell the most evil man of the

20th Century; and we have given ample demonstrations of that. Some of the more straightforward evidence of it is his views about keeping the world population down; especially dark-skinned

racess, who Russell particularly was upset about there being more

of. Proposing a scientific dictatorship, using murder to

eliminate people who became intelligent and opposed the ruling class, keeping science secret from the majority of people; this

is some of the nice outlook that Russell had on things. He also,

in his own work as a "professional" you might say, worked on destroying the concept of science and turning it into mathematics. He did this before and after the year 1900; this is

somewhat earlier in his life, where he wanted to throw away what

Einstein ended up doing, which was creating a new concept that contradicted the past. And say instead, that every thought in the

future, will have to derive from thoughts in the past; that we can replace creativity with logic.

Russell really put that into practice. Many people who are familiar with Russell might think of him as being an anti-war demonstrator, as being a peace-loving activist. Somebody who was

opposed to war, to conflict; especially to nuclear weapons. And,

included in that, technology itself; the concept that science is

dangerous, that perhaps science should be held back, because these technologies allow us to exterminate ourselves. The idea that the appropriate response to that would be to eliminate technologies, rather than to have a productive, future-oriented

basis for relations among nations. This really sprung up in a major way around anti-nuclear activism, of which Russell was a major proponent.

So, I think what we can reflect on, what we can take from the excitement around these gravitational findings, is that: 1)

it's an opportunity to really go back and really develop and understanding of who Einstein was. How did he think? Who was

this
man, who a century ago, put forth the hypothesis that was
detected in this way only this year. Who was Riemann? How did
he
actually think? We can reflect on the opportunities that we
have
for the use of these kinds of instruments to provide us an
entirely new window to understanding the universe around us.
Not
only are we seeing things in a different band, we're using a
different sense all together. We're hearing the universe;
we're
able to listen in on a completely different kind of physical
process than the electromagnetic ones that are the basis of
all
astronomy otherwise. Using light, radio waves, x-rays and that
sort of thing. And I think it also demonstrates that the
ability
to develop new technologies, to rise to a challenge, certainly
exists. And we saw this in the Apollo program, which
similarly,
going to the Moon itself did not involve as much new science
as
it did new technologies, new social organizations to implement
those technologies. Which we saw with some of the
breakthroughs
of the truly amazing apparatus used to detect these
gravitational
waves. But we have to have grand objectives. I mentioned the
LISA
experiment; a space-based interferometry experiment, similar
to
ones which did this recent detection, which NASA had been a
major
player in and then pulled back on, as part of the Obama
destruction of a national mission, a natural future. NASA, as
the

leading representative of that future orientation of the nation.

So, we have to have human objectives for the nation, for ourselves. We have to, as a nation, have objectives like what China's doing now; as represented by China's moves towards the Moon from the Helium-3 standpoint. From the sheer excitement of

the population of China being asked to put forward proposals for

experiments to take up to the Moon. This is something that people

are actually thinking about as citizens of this nation. "Wow! What are we going to send up there?" "What are we going to take

to the Moon for the next trip?"

We've got a lot of objectives that have been defined that we have just been sitting on for decades. And if we eliminate the source of this culturally, the frankly unscientific view of science, this anti-human view of humanity, we can do great things. And we can do it by removing Obama and giving this nation

a future-oriented mission again.

OGDEN: Well thank you very much, Jason. I think that's certainly exciting; the idea to be able to directly perceive changes in space-time itself. So, I'd like to thank Jason for his

presentation, and I'd like to thank Jeff for joining us remotely

today. And I'd like to thank all of you for joining us; and please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Historien udvikler sig til Ruslands og Kinas fordel, ikke Obamas

17. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Efter endnu et fejlslagent »topmøde«-forsøg på at vende ASEAN-landene imod Kina, brugte Barack Obama sin pressekonference den 16. februar på at fordømme og forsøge at nedgøre Rusland, og i særdeleshed den russiske præsident Putins succesrige forandring af situationen i Mellemøsten.

Obamaregeringen forsøger, gennem medierne, at hævde, at våbenhvilen i Syrien, som den amerikanske udenrigsminister John Kerry forhandlede igennem med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, vil mislykkes! Dette, fordi Obama ikke kan tolerere de succesrige økonomiske og politiske roller, som Rusland og Kina nu spiller i verden, og sine egne fiaskoer.

Det, som Putins succesrige rolle repræsenterer, er overførslen af indflydelse over menneskelige anliggender fra det britiske imperiesystem – for hvilket Obama har været en villig faktor – og over til de fremvoksende eurasiske nationer.

Det repræsenterer også en næsten 20 år lang succesrig kamp imod al jihadistisk terrorisme, både i Rusland og internationalt – et samarbejde, der uafbrudt er blevet tilbudt USA siden 11. september [2001], og som altid er blevet afvist af Bush og Obama.

Kina og Rusland og Indien er blevet de primære agenter for en ændring af civilisationens fremtid. De europæiske nationer og USA er for en nedadgående kurs, og de vil gå ned, med mindre de radikalt ændrer deres politik for den krise, der omslutter deres banksystemer.

Siden præsident Franklin Roosevelts død har USA befundet sig i en lang nedgangsperiode for økonomisk produktivitet; og siden mordene på JFK og RFK, for et accelererende tab af videnskabeligt og teknologisk fremskridt, og for de fleste af sine borgeres livsbetingelser.

Spørgsmålet drejer sig ikke om, hvad Obama siger; det drejer sig om, hvad man skal gøre med ham. Vil USA være intelligent nok til at gå sammen med Rusland og Kina om samarbejde om rumprogrammer, i internationale kreditbanker, i store infrastrukturprojekter, i overvindelsen af terrorisme, der er fostret af briterne og saudierne? Hvis ikke, vil USA blive ødelagt som magt.

Præsident Putin udøver ikke stor magt, men effektiv magt, og han udøver den med intelligens. Rusland, Kina og Indien styrer i stigende grad planetens fremtidige historie.

Og USA har – Obama! Hvis han blev dumpet nu, så har USA en historisk afprøvet politik for økonomisk genrejsning, der kunne genoprette dets fremtid: FDR's politik. Luk Wall Streets kasino-banksystem, der er ved at få fallit, ned, og skab dernæst statslig kredit til genindførelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse. Det er det eneste alternativ, og det vil ikke ske med Obama i embedet.

Foto: Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin mødes under G20-mødet i Tyrkiet i 2015.

POLITISK ORIENTERING 18. februar 2016: Rusland tager strategisk lederskab/ Bail-in ikke holdbart/ Gennembrud for Fusionskraft

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Opdatering om krisen over Nordkorea: Kina forbereder sig til krig

Kinesisk general kræver krigsberedskab over krisen i Korea

16. februar 2016 – I en meget tankevækkende artikel i den kinesiske udgave af *Global Times*, advarer general Wang Haiyan, seniorrådgiver ved Kinesisk Selskab for International Strategi, en tænketank, der ledes af Sun Jianguo, vicechef for den Centrale Militærkommissions Fællesstab, om faren for en krig på den Koreanske Halvø. General Wang advarer om, at, i betragtning af denne eventualitet, må Kina være forberedt og

bør omgående tage forholdsregler i denne henseende, inklusive at forøge troppestyrkerne på grænsen, så vel som også at deployere en forøget flådetilstedeværelse i området. Kina bør også overveje, hvordan det skal håndtere et eventuelt radioaktivt nedfald, stammende fra en udveksling af atombomber på halvøen, samt håndtere en situation, hvor nordkoreanske soldater flygter fra krigsskuepladsen.

General Wang fremlægger situationen. På den ene side giver han den nordkoreanske regerings handlinger skylden for krisen, med den nordkoreanske regerings seneste atombombep prøvesprængning og dens raketaffyring. Dette har givet Japan og USA et påskud til at øge deres militære stilling på halvøen, som samtidig er et yderligere skridt i deres forsøg på at inddæmme Kina, siger han. Han kræver klar tale med det nordkoreanske lederskab for at advare dem om, at ethvert forsøg på at gøre fremstød for en militær konflikt vil gøre dem stor fortræd. Han siger også, at det bør siges tydeligt, at Kina ikke er indstillet på at yde ofre, landet ydede under Koreakrigen, og han indikerede således, at en krig, fremprovokeret af Nordkorea, ikke ville blive støttet af Kina, der ville handle for at forsvare sine egne, nationale interesser.

General Wang giver også udtryk for bekymring over de forøgede militære deployeringer i området og over verserende rygter om, at et angreb på Nordkorea måske er undervejs, ved månedens afslutning. Han siger, at der bør udøves pres på »fornuftens stemmer« i de vestlige lande for at forhindre dem i at begynde en krig på halvøen. Han appellerer også til FN om ikke at yde støtte til NOGEN SOM HELST nation, der har planer om at indlede en krig på halvøen, og at indkalde til en genetablering af Sekspartsforhandlingerne. Han appellerer til Rusland, som medlem af FN's Sikkerhedsråd, om også at spille sin rolle i at effektuere dette.

General Wang gentager opfordringen til USA fra tidligere på ugen fra Fu Ying, viceminister i Udenrigsministeriet, om, at USA må gøre mere på det diplomatiske plan for at bringe

spørgsmålet om Nordkorea tilbage til forhandlingsbordet, inklusive en villighed til at påbegynde forhandlinger om en permanent fredsaftale med Nordkorea.

Sydkoreas præsident Park kapitulerer yderligere til Obamas krigsplaner

16. februar 2016 – Den sydkoreanske præsident Park Geun Hye, der har forladt sin tidligere, forsigtige balancegang mellem USA på den ene hånd og Kina og Rusland på den anden, har nu yderligere undermineret Sydkorea ved åbenlyst at true med regimeskift i Nordkorea – Obamas og hans ligesindede neokonservatives drøm om at levere gnisten til en krig med Kina. Park befinder sig i et humør for selvdestruktion over Nordkoreas prøvesprængning af en hybridbrintbombe i januar og en succesfuld lancering ud i rummet i denne måned, som Obama, i et nyt udtryk for teknologisk apartheid, fejlagtigt kalder en ballistisk missiltest.

Udover at gå med til opstilling af THAAD-missiler i sit land – en alvorlig, strategisk trussel mod Kina og Rusland – lukkede hun også ned for den i fællesskab udviklede Kaesong industripark i Nordkorea i sidste uge, der nedlukkede 124 sydkoreanske selskaber, og som rammer den sydkoreanske økonomi på et farligt tidspunkt, med kollapsende handel og investering.

I dag holdt hun i parlamentet en tale, der blev udsendt over nationalt fjernsyn, og hvor hun forsvarede sin beslutning om at nedlukke Kaesong, imod stærk opposition fra oppositionspartiet og fra kræfter i sit eget parti, og Park sagde, iflg. *Korean Herald*: »Fra nu af vil regeringen gennemføre en række magtfulde og effektive forholdsregler for at få det nordkoreanske regime til at indse, at udvikling af atomvåben ikke vil sikre overlevelse, men kun fremme systemets ødelæggelse.« At referere til »regimeskift« på denne måde har

været tabu i Seoul, eftersom planer om regimeskift netop udgør Nordkoreas retfærdiggørelse af at opbygge en atomvåbenkapacitet.

Park er tydeligvis bekymret for, at hendes handlinger skal splitte hendes land, og siger, »At pege sværdspidsen tilbage på os og splitte os er noget, der ikke må finde sted«, iflg. AP.

Situationens farlighed blev også demonstreret i mandags, da Nationalforsamlingens formand, fra Parks regeringsparti, åbenlyst krævede, at Sydkorea skulle udvikle atomvåben. Parlamentsmedlem Won Yoo-chul sagde: »I betragtning af Nordkoreas atomvåben- og missilkapaciteter, må vi tænke over vores egen overlevelsesstrategi og modforholdsregler, der inkluderer fredelige [sic] atomvåben- og missilprogrammer til brug for vores selvforsvar.«

Kolossal stor deployering af amerikanske, strategiske styrker til Sydkorea

16. februar 2016 – *Yonhap* rapporterer i dag, at USA vil sende fire F-22 Raptor stealth kampfly til Sydkorea, iflg. officielle forsvarsfolk, der beskriver flyet som »et amerikansk, strategisk hovedvåben«. Pentagon udsendte et B-25 bombefly til Sydkorea kort efter Nordkoreas atomvåbenprøvesprængning i sidste måned. For nylig ankom angrebs-ubåden USS North Carolina til Sydkorea til fælles træning, og det atombevæbnede hangarskib USS John C. Stennis skal efter planen tilslutte sig de årlige, fælles sydkoreansk-amerikanske forsvarsøvelser, der begynder i marts måned.

I mellemtiden gentog det Sydkoreanske Forsvarsministerium, at det ville prioritere »militær effektivitet« ved valg af lokalitet for opstillingen af det amerikanske THAAD-missilforsvarsbatteri, sagde *Yonhap*. THAAD X-Band

radarsystemet vil give USA radardækning over næsten hele Kina og en stor del af det russiske Fjernøsten, sammen med THAAD missilkapaciteten, der tilsigter at ødelægge Kinas gengældelses-angrebsstyrke.

Kina forbereder sig til krig over Korea

17. februar 2016 – En usigneret lederartikel i Kinas Kommunistiske Partis officielle avis *Global Times* i dag, med overskriften, »Kina må forberede sig på det værste på den Koreanske Halvø«, advarer om, at USA's politik i Nord- og Sydkorea i høj grad øger chancen for krig. Med en påpegning af den massive opbygning af luftvåben- og flådekampstyrker i Sydkorea, og planerne om at opstille THAAD-missiler der, advarer lederartiklen: »Hvis Washington og Seoul overskrider den 38. nordlige breddegrad (der efter Anden Verdenskrig opdelte i Nord- og Sydkorea, –red.) og skrider til omfattende militær handling, bør de tage risikoen for Kinas militære intervention med i betragtning. Vi støtter denne analyse.«

Artiklen kommer kun en dag efter en artikel i den samme avis, *Global Times*, hvor general Wang Haiyan krævede krigsberedskab som respons til den eskalerende Koreakrise, og dagens leder bemærker skiftet i tone og handling hos den sydkoreanske præsident Park Geun-Hye, inklusive hendes advarsel fra i går til Nordkorea om, at en fortsættelse af deres atomvåbenprogram vil føre til »regimets sammenbrud«. Artiklen siger: »Ud fra det store perspektiv om det asiatiske Stillehavsområde er fraværet af en løsning på den nordkoreanske atomvåbenkrise resultatet af USA's planer om at kontrollere det Nordøstlige Asien og blande sig i Kinas opkomst ... Hvis en krig finder sted, vil den offentlige, kinesiske mening støtte landets handlinger i betragtning af, hvordan Kinas sikkerhed er truet.«

I en anden lederartikel, der blev udgivet i går, fordømmer

Global Times Nordkoreas »hensynsløse træk«, men advarer dernæst Seoul: »Når THAAD-systemet først er opstillet i Sydkorea, vil det kinesiske samfund være nødt til at støtte Folkets Befrielseshær i at respondere via en stærk, militær deployering i nordøst. I så tilfælde kunne Sydkorea forvandles til et særdeles følsomt område i spillet om militære deployeringer mellem Kina og USA. Det vil få det Blå Hus (officiel residens for det sydkoreanske statsoverhoved, -red.) til yderligere at miste sin nationale uafhængighed og blive en skakbrik i spillet mellem stormagter.«

Kina har gentagne gange advaret Filippinerne på en lignende måde med, at det at agere skakbrik for Obama kunne forvandle deres land til murbrokker, når USA aktiverer Prompt Global Strike-doktrinen imod Kina.

Foto: Sydkoreas præsident Park Guen-Hye og USA's præsident Barack Obama på vej ud af det Blå Hus. Foto fra april 2014.

USA: Obama foreslår forsvarsbudget for 3. Verdenskrig

17. februar 2016 – USA's forsvarsminister Ashton Carters foreløbige fremlæggelse af Obamas forsvarsbudget for 2017, der blev givet til Washington Economic Club den 2. feb., samt en lederartikel i *Washington Post* i dag, »En ny tids afskrækkelse«, indikerer begge Obamas plan om at starte en krig imod Rusland og Kina.

Obama præsenterer et budget for Tredje Verdenskrig for Kongressen. I 2013 blev Rusland knapt nævnt i Obamas budget, indrømmer *WP*. I sit budget for 2017 foreslår Obama udgifter til 3,4 mia. dollar til »Det europæiske forsikringsinitiativ«, en stigning fra 789 mio. dollar i 2013, og som skal finansiere flere roterende styrker i Europa; mere uddannelse og flere øvelser; mere udstyr, der forhåndsdeployeres; alt dette »vil ved slutningen af 2017 lade os hurtigt danne en særdeles kapabel styrke på jorden med kombinationen af våben, og som kan respondere over hele skuepladsen, om nødvendigt«.

»Skiftet kommer sent«, klager *WP*, »og er kun en udbetaling. Men erkendelsen af, at Rusland har udviklet sig fra at være en partner in spe og til seriøs trussel, hilses velkommen«.

Hensigten med de forøgede udgifter er at forsikre allierede, der er blevet nervøse over Ruslands nye aggressivitet, og »sende et stærkt budskab om afskrækkelse. Rusland og dets stedfortrædende militser besætter dele af tre tidligere sovjetrepublikker – Moldova, Georgien og Ukraine – og dets militær har taget initiativet i Syrien ... I hele Europa fører russerne en ubehagelig informationskrig og bruger åbenlyse og fordækte metoder til at underminere NATO og den Europæiske Union«. *WP* kommer med den vilde påstand, at mange vestlige regeringsfolk mener, at Putin »med overlæg forværrer flygtningekrisen, der truer europæisk enhed, en taktik, som de refererer til som »at gøre migration til et våben«.

I løbet af det seneste årti »har Rusland gjort imponerende fremskridt inden for elektronisk krigsførelse og andre militære teknologier. Ligesom Kina har Rusland et lavere forsvarsbudget end USA, men de har hældt ressourcer ind i våbensystemer, der er 'asymmetriske', hvilket vil sige, at en relativ lille investering kan underminere en formidabel, konventionel amerikansk kapacitet ... Rusland har angiveligt udviklet en ny, ubemandet undervandsdrone, der kan medføre atomvåben, alt imens Kina forbedrer sin anti-satellit kapacitet. De har begge foretaget kæmpespring over

teknologiske hurdler ... Hvordan skal man respondere?»

Opgradering af atomvåben, som Carter og *WP* ikke nævner, er afgørende for atomar aktivitet. Planen kræver 13 mia. dollar til en ny ubåd med ballistiske missiler over de næste fem år, til erstatning af den nuværende flåde af ubåde i Ohio-klassen. Af dette beløb vil 4 mia. dollar blive brugt til forskning og udvikling, og resten på anskaffelse af elementer, som har lang leveringstid, således, at konstruktion af de første nye både kan begynde i 2021.

Pentagons plan vil også understrege behovet for at finansiere alle tre ben af USA's afskrækkelses-»triade« – ikke blot de nye ubåde, men også nye, atombevæbnede interkontinentale ballistiske missiler og et nyt bombefly til luftvåbnet, sagde en unavngiven kilde til Reuters.

RADIO SCHILLER den 15. februar 2016: Hvornår krakker den første storbank i Europa? Tyrkiet og Saudi Arabien på vej ind i Syrien? Gravitationsbølger

Med formand Tom Gillesberg

I disse dage træffes der skæbnesvangre beslutninger

11. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – De store strateger, såsom William Shakespeare, om hvem Lyndon LaRouche gennemførte skelsættende studier i januar 2014, forstod, at det nye gennembrud, der var nødvendigt for menneskehedens overlevelse, krævede, og man begav sig ud på veje, hvor intet menneske før havde gået; ja, på veje, hvis blotte eksistens ingen hidtil havde anet. Det var, hvad Douglas MacArthur gjorde i Stillehavskrigen under Anden Verdenskrig: han udtænkte en helt ny dimension for handling, ingen før havde forestillet sig, og som hidtil ikke havde været mulig, og som gav hans underlegne styrker mulighed for hele tiden at overvinde overlegne styrker.

Dette ændrede historien for altid, men det var kun et enkelt af flere sådanne gennembrud, som MacArthur skabte. Det samme er sandt for Lyndon LaRouche.

I hvert enkelt tilfælde gjaldt de beslutninger, de traf, ikke kun for en dag eller et år, men for hele fremtiden. I denne henseende var de alle et ekko af Prometheus' skæbnesvangre beslutning, der blev taget én gang for alle tider, længe før historisk tid. Den gik ud på, at han ville skærme menneskeheden mod at lide udslettelsens skæbne, som Zeus havde dekretet for vores art. Lige som præsident John F. Kennedys beslutning, der blev annonceret for Kongressen den 25. maj 1961:

»Det er min overbevisning, at denne nation bør forpligte sig til, før dette årti rinder ud, at opfylde det mål at landsætte en mand på Månen og bringe ham sikkert tilbage til Jorden.«

I dag må vi atter træffe en sådan beslutning; det er denne kamp, som anføres af LaRouchePAC-leder Kesha Rogers fra Houston, Texas.

I sit webcast mandag, den 8. februar med LaRouchePAC Policy Committee sammenlignede LaRouche USA's intellektuelle anskuelse i dag med Det romerske Imperiums nedgang og fald og omtalte Det britiske Imperiums indtrængen lige fra USA's første begyndelse:

»Det skete omgående, i og med USA's begyndelse som en nation. Ødelæggelsen var massiv: de fleste af USA's præsidenter var i realiteten fjender af USA; det var de fleste af dem! Og det er derfor, problemet bliver ved med at dukke op. Og fortsat gør det: Dette er Det romerske Imperium, modellen for Det romerske Imperium.

Nu har man den eurasiske model, Kinas genoplivning; og det, som Putin på sin side har gjort. Denne ting inspirerede ham. Husk, som jeg har nævnt ved et par lejligheder, så kom Putins familie fra et område, der var en koncentration af død, på grund af de kampe, der fandt sted dér. Og Putin er lykkedes med at være en faktor, der har skabt en styrkelse af både Kina og Rusland, for at redde Rusland. Og hvad implikationerne er; det, jeg har set i de områder, hvor jeg tidligere har befundet mig, I ved, Indien osv., områder, hvor jeg arbejdede.

Det, vi ser, er, at dette område, dette eurasiske område i sig har elementer, der danner grundlag for at skabe eller genskabe et nyt system for menneskeheden. Og hvad resultatet vil blive, de karakteristika, der er indbygget i denne ting, denne karakteristika er rumprogrammet.

Hvad mener vi med rumprogrammet? Jamen, det er ikke rumprogrammet sådan, som tåben tænker på rumprogrammet, men det er derimod rumprogrammet som en refleksion af, at menneskeheden er ved at opnå forstand på den virkelighed, at menneskeheden på Jorden ikke er den magt, der hersker over

Jorden; men snarere, at der findes en magt ud over dette, der kontrollerer realiseringen af rummet, og det betyder, at mennesket er et væsen, der lever i rummet. Og det er i dette område, dette domæne, og dette domænes aktiviteter og udvikling, at menneskehedsens fremtid ligger.

Det vigtige her er lige at tage et lille, kort trip og tænke over det. Hvad betyder dette? Og det her med Månen lige nu, det nye Måneprojekt, er sandsynligvis nøglen til at bringe denne idé til ikke alene det, der foregår i Kina netop nu, men hvad det betyder for hele den menneskelige art. Men vi har kurs mod en ændring af, hvad der har været karakteristisk for vores art, fra det, der har været traditionelt og til det, der nu vil vokse frem, fra denne nye forandring.

Ideen er derfor, hvis man vil gøre noget godt, så se på dette. Spørg ikke, hvad en eller anden siger, 'jamen, jeg tror, det er dette; jeg tror, det er hint '. Det duer ikke! Problemet er, at menneskeheden har været en fiasko, men hvorfor har menneskeheden været en fiasko? Ikke på grund af menneskehedsens iboende natur, men på grund af dens fordærvelse.»

I andre diskussioner i løbet af de seneste dage har LaRouche påpeget sine kontroversielle studier af Shakespeare i 2014, som der netop henvises til, hvor han fastslog den pointe, blandt andre, at den stort set universelle opfattelse af menneskets historie er et falsum. At historien i realiteten består af disse former for dristige, hidtil ukendte opdagelser, som vi netop har diskuteret ovenfor. Disse opdagelser udgør menneskets natur. Se på den fremragende og radikale opfindelse af fysisk rum-tid, der går i en bue fra Kepler til Leibniz, via Gauss og dernæst til Planck og Einstein.

LaRouches webcast fra 8. februar indeholdt flere forskellige, konvergerende tankerækker, der alle lå på linje med det presserende behov for handling. Her følger konklusionen på en af disse tankerækker:

»Så spørgsmålet om kreativitet betyder, at hele systemet med Solsystemet og videre endnu grundlæggende set beherskes af disse begivenheder, de samme begivenheder, som er de begivenheder, der karakteriseres af systemet som helhed. Det er der! Spørgsmålet er, hvad ønsker man? Man ønsker at skabe mennesker, der er kreative, skabende. Man ønsker at kunne skabe spædbørn, der selv er skabende på en original måde. Man ser dette: Einstein var f.eks. et godt eksempel på dette. Hvis man tager det, vi ved om hans historie, at menneskelig kreativitet er en enestående ting; det er det, der i realiteten bør dominere og kontrollere menneskehedens historie.«

Titelbillede: Prometheus bringer ilden til menneskene, oliemaleri af Heinrich von Füger, 1817.

Foreløbig rapport fra Sikkerhedskonference i München: Værgerne har fejlet

12. februar 2016 – I dag åbnede den årlige Sikkerhedskonference i München, informeret gennem en foreløbig rapport, der blev udgivet for omkring tre uger siden, og som udtrykker beklagelse over den kendsgerning, at en stor del af verden er steget ned i en tilstand af kaos, og at det er mislykkedes Vesten at forhindre det.

»Verden, især fra et vestligt standpunkt, kan meget vel være i den værste tilstand, siden afslutningen af den Kolde Krig«,

siges det i begyndelsen af rapporten, der har titlen »Grænseløse kriser, hensynsløse krigsmagere, hjælpeløse værgere«. »Overvældede, undertiden hjælpeløse værgere konfronteres med græseløse kriser og magtfulde, hensynsløse krigsmagere.« Rapporten identificerer krigsmagerne som Rusland, Kina, Iran og ISIS, men tager aldrig USA, EU og NATO med i betragtning som faktorer i denne 15 år lange proces, der har omsluttet Europa med et bælte af kaos og krig snarere end den fremgang, som EU's strategi fra 2003, der citeres i rapporten, hævdede, skulle være EU's mål. »Vores opgave er at fremme en ring af velregerede lande øst for den Europæiske Union på grænserne til Middelhavet«, sagde denne EU-strategi fra 2003. »Dette har i stedet forvandlet sig til en 'ildring'«, klager München-rapporten. Men dette er alt sammen andres skyld, ikke Vestens, der bevarede strukturerne fra den Kolde Krig og sine britiskinspirerede geopolitiske metoder, selv efter Berlinmurens fald.

En faktor, som rapportens forfattere fandt klart bekymrende, er udviklingen af strukturer, med Kina i førertrøjen, og som udgør en parallel til det internationale system, som Vesten har opbygget. For blot at nævne nogle få, så udgøres disse strukturer af BRIKS, AIIB og det Økonomiske Silkevejsbælte, blandt mange andre.

**RADIO SCHILLER den 9. februar
2016:
Finansverden i**

opløsning//Syrien

Med formand Tom Gillesberg

Genialitet er i universet, og det er stærkere end det onde, vi er oppe imod

Det tilkommer jer, det amerikanske folk, at forstå og handle på den moralske fordel, der nu er blevet fremlagt gennem Kinas og Ruslands handlinger, især Kinas, og som repræsenterer en ny fremtid for menneskehedens fremskridt i rummet og gennem en »win-win«-strategi om samarbejde mellem alle nationer. Den vision, som Kina og dets rumprogram har fremlagt, om at udforske Månens bagside, blive de første til at lande der og gøre, hvad ingen nation hidtil har gjort, vil ikke alene være en stor sejr for Kina, men for hele menneskeheden.

Det var den samme vision, som USA repræsenterede gennem præsident John F. Kennedys vision og lederskab, da han i 1961 for nationen og hele verden fremlagde forpligtelsen til at landsætte en mand på Månen og bringe ham sikkert tilbage til Jorden.

Download (PDF, Unknown)

Et unikt vendepunkt uden fortilfælde i menneskets historie

Leder fra LaRouchePAC, 4. februar 2016 – Vi står ved et unikt vendepunkt uden fortilfælde i historien; historien er gået ind i en ny fase, ikke i løbet af de seneste årtier eller de seneste par år, men i realiteten i løbet af de seneste dage. Endnu ved ingen, hvad det vil bringe, hverken til det bedre eller til det værre; vi må se til, at det bliver meget bedre.

Selv de personer, der skaber spillene, ved ikke, hvad spillene vil blive, sagde Lyndon LaRouche i dag med henvisning til den beslutning, man har truffet, om at gå i krig med Rusland og Kina.

Som LaRouche tidligere udtrykte det, den 1. februar:

»Vi er på vej ind i et forandringens område, som vi ikke har noget fortilfælde for. Vi må derfor overveje spørgsmålet om at undersøge, mht. vore egne meninger, at undersøge disse spørgsmål, der må udforskes for denne tid. For, det vil ikke blive det samme gamle, det samme gamle; det vil blive meget anderledes. Det vil uundgåeligt blive nyt.«

Det eneste, vi virkelig kan forlade os på som retningslinje for vore handlinger i disse enestående skæbnedage, er de dybest kendte og mest fundamentale sandheder. De er ikke det, som det meste af den vrang-uddannede verden siger, de er – det, der på den mest intime måde kendes af hver eneste af os, er menneskets fundamentale natur. Ikke det »praktiske menneske«, men mennesket, som vi kun møder det, når det rejser ud i rummet.

Eller, når mennesket faktisk fungerer på en kompetent måde.

Lyndon LaRouche, 1, februar:

»Vi stræbte efter at forstå, hvad der er ved mennesket; hvad menneskeheden er; hvorfor eksisterer menneskeheden? Hvad betyder menneskehedens eksistens? Og vi opdager, at man må ud på galaktiske vande og sådanne steder for at opdage og erfare, hvad det betyder. Mennesket har for længst forstået, at mennesket er en unik skabning, en unik skabelse; processen er gået ud på at forsøge at udvide vores indsigt i, hvad dette vil sige. Og præcis dér må vi begynde med disse spørgsmål, under de nuværende betingelser. Hvis man ikke gør det, kommer man ikke til pointen; man vil gøre fejltagelser i forklaringerne og så videre, og de er forkerte. Pointen er, at mennesket er en skabende kraft i universet; men menneskeheden må lære, hvordan det skal opføre sig, for at kunne virkeliggøre rollen som en kraft i universet.«

Dette er ikke menneskeskabte, men universelle principper – de principper, vi får tilgang til gennem rumprogrammet.

»Udviklingen af rumprogrammet var udviklingen af menneskets evne til at forme planetsystemets skæbne. Med menneskehedens intelligens, dens intelligente rolle i håndteringen af mulighederne og udfordringerne, som det ydre rum repræsenterer; alle de galaktiske principper, som er vendepunkter, og sådanne ting. Alle disse ting er ikke menneskeskabte; de er ikke menneskets skabelser. De involverer potentialet for menneskelig skabelse; men de gengiver faktisk principper, der skaber og forbedrer universet. Det er derfor udviklingen af intellektets skabekraft af denne art, der definerer menneskehedens virkelige betydning som sådan. Uden det er der intet; der er ikke noget, der er os givet automatisk; som noget, der er kastet ned på gaden. Disse ting, der er skabende, blev skabt af personers, enkeltindviders intellekt; og disse individer skabte adgangen til at forstå, hvordan universet fungerer. Så genialiteten ligger i universet; ikke i enkeltindividet.

Det ligger i den rolle, som enkeltindividet spiller i arbejdet med at opbygge universet.»

John F. Kennedy sagde engang:

»I sin søgen efter viden og fremskridt er mennesket determineret og kan ikke afskrækkes. Udforskningen af rummet vil skride frem, hvad enten vi deltager i det eller ej, og det er en af de allerstørste eventyr nogensinde, og ingen nation, der har forventninger om at blive leder for andre nationer, kan forvente at falde bagud i kapløbet om rummet.»

Den kendsgerning, at det transatlantiske område, der domineres af Det britiske Imperium, nu ikke er andet end en bunke rustent jern, opsummeres i det faktum, at det er ingen anden end Barack Obama, der annullerede USA's rumprogram, kort tid efter sin tiltrædelse i embedet. I mellemtiden er Kina gået frem med sit rumprogram og inspirerer netop nu sine 1,4 mia. mennesker med udsigten til i fremtiden at foretage den første landsætning af en månerobot på Månens bagside – af hvilken mennesket hidtil kun har nogle få, stjalne glimt – i hele menneskehedens historie. Amerikanere vil nu ikke lykkes med noget som helst, med mindre de følger inspirationen fra Rusland og Kina – uanset, hvad folk måtte sige om dette.

»For det første, så er spørgsmålet her, at vi har en kontrast mellem på den ene side Putin, der er en ledende personlighed i verden som helhed, samt det, der er sket for så vidt angår Kina. Hvis man ser på et kort over verdenssamfundet, vil man sige, at det samfund, vi mest taler om, det transatlantiske samfund, befinder sig i en tilstand af kollaps. Det er en fiasko. Det har været en fiasko. Og det fortsætter i nutiden med at være en fiasko. Og vi forsøger at sparke det tilbage til en form for faktisk eksistens. Men kendsgerningen er den, at vi må forlade os på Ruslands og Kinas ledende rolle. Rusland og Kina er en anden del af hele planeten, end de andre dele, generelt. Indien er en del af denne interessegruppe.

Men det transatlantiske samfund er virkelig nedbrudt. Det har ingen iboende overlevelses-duelighed. Det kan kun vinde, eller genvinde, overlevelse ved at følge Putins og Kinas lederskab. Og det, der er sammen med dem; Indien er ved hurtigt at komme frem med deres arbejde, og der foregår andet arbejde i Asien.

Planetens transatlantiske område er derfor et falsum. Det er en fiasko. Det må fuldstændig genopbygges. Det eneste sted, hvor vi kan hente denne genopbygning, er sammen med Kina og Rusland. Uden disse nationer har vi ingen fremtid. Det, vi har, er i realiteten noget, der allerede er dødt. Det hedder Det britiske Imperium. Og Det britiske Imperium er dødt. Det er desværre endnu ikke begravet. Og det vandrer stadig rundt og stiller krav.

Jeg mener, er det netop er temaet i vores aktuelle situation. Vi har to ledende elementer, der er tætte allierede, nemlig Rusland og Kina. Derudover har vi Europa, som er en katastrofe; og en stor del af USA er en absolut katastrofe.

Vores job er derfor i realiteten at samle en myndighed lig den, Kina og Rusland, og deres allierede, repræsenterer. Og vi må ligesom smide det skidt ud, der til overflod findes i salene i vores Kongres. Jeg mener, at Wall Street er en sot, men denne sot har overtaget USA's regering.«

Problemet er, at det, som det transatlantiske samfund foretager sig, er, at de er ved at begå selvmord! De siger, »Ved at begå masseselv mord, og ved i øvrigt at forsøge at slå så mange mennesker som muligt ihjel – så vil vi opnå en stor sejr!« Det her er det rene vanvid. Man må kalde det ved dets rette navn; vanvid. Folk siger, »Jamen, det er da ikke vanvid – det er med fuldt overlæg! Derfor er det ikke vanvid!«

Og Månens bagside begynder at komme inden for synsvidde.

Vi har ingen andre muligheder: vi må acceptere de midler, som

kunne udgøre muligheden – og det er menneskehedens eneste håb.

Supplerende materiale:

Tyskland: Teltschik og Seehofer insisterer på, at dialog med Rusland er uundværlig

I et **interview med Ruslands Sputnik Tyskland** sagde Horst Teltschik, tidligere chef for kanslerkontoret i Tyskland:

»Europæerne og amerikanerne har alt for længe afvist at tale med præsident Putin om Syrien.«

Der er afvigende synspunkter, sagde Teltschik, men der burde have været en diskussion med Putin om, hvordan en reglementeret fred kunne være mulig. »De umiddelbare konsekvenser i Europa er disse utallige flygtninge. Det vil sige, at vi har maksimal interesse i at få denne konflikt afsluttet, så folk ikke flygter. I det stykke spiller Rusland en hovedrolle.« Teltschik sagde, at det store flertal af tyskere ønsker en dialog med Rusland, inklusive et økonomisk samarbejde, og mener, at EU/NATO-sanktionerne har gjort skade på begge sider.

Premierministeren i delstaten Bayern Horst Seehofer sagde ved en pressekonference efter et møde med den russiske præsident Vladimir Putin i går aftes, at

»vi har brug for nogle ideer til at komme ud af sanktionerne, enten i et enkelt skridt eller over flere trin«.

Rusland må også tænke på mulige veje, for eksempel ved at gøre sit »hjemmearbejde« mht. det ukrainske spørgsmål, tilføjede Seehofer. Putin sagde, at de 1.600 selskaber, der har bayersk deltagelse i Rusland, er aktive

»inden for praktisk talt alle sektorer – inden for elektronik, ingeniørvirksomhed, byggeindustri og mere endnu. Halvtreds procent af Tysklands investeringsprojekter i Rusland stammer fra Bayern. De er derfor en særlig gæst her, og vi er meget glade for at se Dem.«

Seehofer svarede:

»Det vigtigste for os er at uddybe vore relationer, først og fremmest selvfølgelig, vore økonomiske relationer, men det er ikke vores eneste mål. Jeg mener, at vi må gøre det samme inden for kultur og videnskab. Disse ting vil vi også diskutere. I nutidens globaliserede verden er vi i Bayern, med vores befolkning på 13 millioner, selvfølgelig meget bevidste om, hvad der foregår hver dag i vores verden, hvad enten det er Syrien eller Ukraine, flygtninge eller kriminalitet. Og vi mener, at, kun ved, at vi handler i fællesskab, og ikke i konflikt med hinanden, kan vi løse disse problemer. I dette vores ønske søger vi ikke at handle i modstrid med vores forbundsregering, men sammen med den, og vi handler ikke imod Rusland, men håber at samarbejde med Rusland.«

Her til aften mødtes Seehofer også med de russiske regeringsministre for industri og økonomisk politik, delvis som en forberedelse til endnu et besøg til efteråret sammen med en magtfuld delegation af tyske industri- og bankfolk.

Stands den umiddelbare fare

for atomkrig og skab i stedet en alliance mellem USA, Rusland og Kina om menneskehedens fælles mål

Uddrag af LPAC Fredags-webcast, 5. feb. 2016. Så hvis man ønsker at standse en umiddelbar krigsfare, hvis man har noget som helst ønske om, at USA skal genoptage sin indsats for menneskehedens fælles mål – hvilket vil sige en alliance med Rusland, en alliance med Kina for at avancere med disse store projekter i rummet, i vores Solsystem, for at udforske disse dybder og dernæst fortsætte ud i galaksen – så må man træffe visse omgående hasteforanstaltninger for grundlæggende set at afskære faren for krig, før vi befinder os i en situation, hvor denne planet vil befinde sig i den største fare i hele menneskehedens hidtidige eksistens.

Download (PDF, Unknown)

**Video: Schiller Institutet
demonstrerer
imod den britiske
statsminister
David Cameron den 5. februar
2016:
Stop the British drive for
nuclear war**

Klik også her for videoen af Camerons bilkortege, sandsynligvis med hele den britiske pressegruppe, som kom lige forbi vores demonstration.

ALSO CLICK HERE FOR A VIDEO OF CAMERON'S CORTEGE, PROBABLY INCLUDING THE BRITISH PRESS CONTINGENT, DIRECTLY PASSING BY THE DEMONSTRATION.

**Video: Udenrigsminister
Kristian Jensen
til EIR: "Vi er ikke i
nærheden af en**

atomkonflikt med Kina og Rusland”!

København, 5. februar 2016 – Schiller Institut og EIR udfordrede i går, 4. feb. og i dag 5. feb., personligt den danske udenrigsminister Kristian Jensen, og ved en demonstration på Christiansborg Slotsplads imod den britiske premierminister David Cameron, om truslen om atomkrig mod Rusland og Kina.

Kristian Jensen holdt en tale på Københavns Universitet for studenter og Udenrigspolitisk Selskab. Folk, der ankom til mødet, fik **Schiller Instituttets flyveblad**, der gengav LPAC's lederartikler fra 3. og 4. feb. samt rapporten om professor ved New Yorks Universitet Stephen Cohens udtalelser om faren for atomkrig.

Efter talen fik EIR's korrespondent mulighed for at stille Kristian Jensen et spørgsmål under en privat pressekonference:

EIR's korrespondent sagde,

»Vores redaktør Lyndon LaRouche og andre taler nu om en alvorlig fare for atomkrig imod Rusland og Kina som en måde at forsøge at begrænse deres rolle i verden. Baggrunden er den, at vi nu konfronteres med et nyt finanskrak, med de seneste [begivenheder omkring] de italienske banker, og med Deutsche Bank, der nu er på en kriseliste. I går sagde Stephen Cohen, professor ved New York Universitet, at, pga. USA's beslutning om at firdoble militærstyrkerne langs Ruslands grænse, betyder det, at faren for en atomkrig med Rusland er farligere end under den Kolde Krig. Vil du tage afstand fra denne konfrontationskurs og søge at samarbejde med Rusland og Kina, f.eks. om at bygge den Ny Silkevej og at udvide den ind i Mellemøsten?«

Udenrigsminister Kristian Jensen:

»Jeg er slet ikke enig i din analyse. Jeg mener, du stiller dit spørgsmål på et helt forkert grundlag. Vi er ikke i nærheden af en atomkonflikt med Indien ... med Kina og Rusland.«

EIR's korrespondent:

»Vi har kombinationen af ... «

Kristian Jensen:

»Jo, men jeg er ikke enig med dig. Jeg er simpelt hen ikke enig i din forudsætning.« (Går).

I dag mødte den britiske premierminister David Cameron den danske premierminister Lars Løkke Rasmussen om den særlige, britiske EU-aftale. Ved indgangen til Statsministeriet måtte hans cortege passere direkte forbi Schiller Instituttets demonstration, centreret omkring et stort banner med ordlyden, »Stop the British drive for nuclear war against Russia and China. Win-win with the New Silk Road«. (Stop det britiske fremstød for atomkrig med Rusland og Kina, win-win med den Nye Silkevej). Den lille gruppe af demonstranter sang en speciel kanon baseret på dette og uddelte flyveblade på dansk og engelsk til forbipasserende.

Desværre var EIR ikke en af de tre journalister, der var udvalgt til at stille Cameron et spørgsmål under pressekonferencen med de to statsministre.

**POLITISK ORIENTERING den 4.
februar 2016:**

**Vi stifter Schiller
Partiet//atomkrig//
O'Malley trækker
sig//Deutsche Bank i krise**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Video i 2 dele:

1. del:

2. del:

EIR korrespondent Michelle Rasmussen spurgte Udenrigsminister Kristian Jensen om faren for atomkrig imod Rusland og Kina efter han holdt en tale for Udenrigspolitisk Selskab på Københavns Universitet den 4. februar 2016.

**Alvorlig fare for krig –
Schiller Instituttet
holder særligt møde om**

konsekvenserne af, at Martin O'Malley har trukket sig ud af valgkampen om USA's præsidentskab

Schiller Instituttet afholder et særligt møde v/formand Tom Gillesberg torsdag den 4. februar kl. 19 om følgerne af den pludselige afbrydelse af Martin O'Malleys kampagne for at blive nomineret til det Demokratiske Partis præsidentkandidat i USA, og hvilke signaler, dette udsender om den umiddelbare fare for generel krig.

I dagene umiddelbart forud for valgkampagnebegivenhederne i delstaten Iowa havde Lyndon LaRouche skarpt intervenseret for at fastlægge den politik, der ville være forudsætningen for hans støtte til et O'Malley-præsidentskab med den bagtanke, at denne handling ville tvinge nogle af de førende fjender af Den amerikanske Republik til at spille deres kort ud og hermed afsløre deres intentioner.

Lyndon LaRouches konklusion i kølvandet på den pludselige afbrydelse af O'Malleys valgkampagne, endnu inden slutresultaterne fra Iowa var blevet annonceret, var, at ledende, britiske kredse, der kontrollerer Barack Obamas præsidentskab, desperat optrapper deres forberedelser til krig imod Rusland og Kina. Handlingerne imod O'Malley var i realiteten det afslørende, røde farvestof, der er en indikation af de krigsforberedelser, der allerede er i gang. Den kendsgerning, at der var eskalerende provokationer på vegne af den britiske krone imod den russiske præsident Vladimir Putin, der faldt sammen med aktionerne imod O'Malley, afgjorde sagen.

Tidspunktet for disse begivenheder var bestemt af den kendsgerning, at hele det transatlantiske finanssystem – Det britiske System – befinder sig i en accelererende sammenbrudsproces, som det indikeres af nedsmeltningen af hele det italienske banksystem, i et tempo, der overstiger Grækenlands, Portugals og Irlands tidligere kollaps.

De britiske imperiekræfter, inklusive deres Obama-præsidentskab, er forpligtet over for en hastig affolkning af planeten gennem krig og andre midler. Sammenfaldet af sammenbrudskrisen, den voldsomt overdrevne reaktion på LaRouches intervention på vegne af et levedygtigt O'Malley-kandidatur og den dramatiske optrapning af de målrettede provokationer imod både Rusland og Kina – som kommer fra London og Det Hvide Hus – er det tydeligste bevis, vi kan få, for, at menneskeheden er i færd med gå ind i en tid med en særdeles alvorlig krise.

Det faktum, at topledere i både Rusland og Kina i høj grad er sig betydningen af denne udvikling bevidst, betyder, at der findes modforholdsregler, der kan tages, hvis de fulde implikationer af de seneste dages begivenheder bliver forstået.

Torsdag aften den 4. februar kl 19,00 afholder Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg et særligt møde, hvor han vil diskutere denne ekstraordinære udvikling. (se andetsteds info om gratis telefonkonference – du kan være med i diskussionen over telefon, eller deltage direkte i mødet på vores kontor).

I USA afholder Lyndon LaRouche (udover et hastemøde, ligeledes torsdag aften) et møde lørdag den 6. februar på Manhattan, New York, med et levende publikum, hvor han diskuterer denne nødsituation med hele USA (via telefonkonference), og hvad der nødvendigvis må gøres.

Det er af den yderste vigtighed, at alle borgere, der er

seriøse omkring at forhindre et umiddelbart forestående styrtud i global krig, der meget hurtigt vil eskalere til en atomkrigskonfrontation og således sætter selve menneskehedens overlevelse på spil, deltager i disse møder. Forbered dig på en intens og åbenhjertig diskussion, og på en ekstraordinær mobilisering.

DOKUMENTATION:

Barack Obama truer Rusland, mens USA's realøkonomi smuldrer

3. februar 2016 – Præsident Barack Obama fortsætter med at iscenesætte den ene provokation efter den anden imod Rusland og Kina, hvor forsvarsminister Ashton Carter i denne uge har fremlagt et forsvarsbudget, der kun kan beskrives som en helligelse til Tredje Verdenskrig. Dette budget kræver milliarder af dollars i nye udgifter for at opgradere USA's og NATO's styrker i Europa og det asiatiske Stillehavsområde, alt imens der også skal lanceres en modernisering af USA's termonukleare strategiske triade til 1 billion dollar.

I onsdags bemærkede Lyndon LaRouche, at hele dette svindelnummer er et farligt bluff i betragtning af, at USA befinder sig i de fremskredne stadier af et fysisk-økonomisk sammenbrud. »Der finder en stejl nedgang i de amerikanske borgers intellektuelle liv sted«, advarede LaRouche. »Vores økonomisk-produktive evne som nation er væk. Det eneste, der er tilbage, er en lille rest for et syns skyld.«

USA's Federal Reserves (Centralbanken) undersøgelse fra januar måned af låneanmodninger fra varefremstillings- og handelssektoren viser en dramatisk nedgang – mere end 11 procent. Banksektoren på begge sider Atlanten er i færd med at bryde sammen. Blandt de store amerikanske og europæiske banker

er aktiernes værdi faldet med mere end 30 procent siden 1. januar, 2016. I dag har den tyske erhvervsavis *Handelsblatt* erklæret, at »Deutsche Bank er i frit fald« og tilføjer, at det virkelige centrum for den europæiske finanssektors kollaps ikke er i periferien, men er centreret i Tyskland og Frankrig, Europas industrielle hjerte. En finanspublikation skønner, at Deutsche Bank sidder på et bjerg af gæld, som for 70 % 's vedkommende er »forringet«.

Men, som Lyndon LaRouche understregede, så skyldes kollapset i finanssektoren kollapset i den produktive realøkonomi. Den fysisk-økonomiske sammenbrudsproces er drivkraften. »Obama er øverste chef for en inkompetent styrke, og det står ikke bedre til med briterne.«

Tilfældet Californien er et eksempel herpå. Ved afslutningen af Anden Verdenskrig var Californien vokset frem som et Arsenal for Demokrati, med skibsbyggeri, produktion af fly og store forskningslaboratorier, inklusive Lawrence Livermore, Jet Propulsion Lab og Cal Tech. Dette er alt sammen blevet udslettet i accelererende tempo i de seneste år under guvernørerne Arnold Schwarzenegger og Jerry Brown.

Vores interesse går således ud på at genopbygge realøkonomien, og det begynder med at erkende og omstøde de fejltagelser, der er blevet begået, uafbrudt, siden Franklin Roosevelts død. Det begynder med vore uddannelses- og erhvervspraktikprogrammer, der er blevet ødelagt. Den produktive evne hos den unge generation af amerikanere er ikkeeksisterende, især i sammenligning med niveauet af produktivitet for blot to generationer siden.

Denne kendsgerning understreger blot galskaben i præsident Obamas provokationer imod Rusland og Kina, der blot vil bevirke en accelerering af det fremstormende kollaps af det amerikanske folks produktive evner.

Barack Obama må fjernes fra embedet, før han, efter britiske

ordrer, indleder en atomkrig. Wall Street og City of London, der allerede er håbløst bankerot, må fjernes. Vi må viske tavlen ren, hvilket begynder med en global annullering af hele den akkumulerede spillegæld. Den er værdiløs, så bare annuller det hele! Som den tidligere cheføkonom i Den internationale Betalingsbank, BIS, William White, sagde under det nyligt afholdte Verdensøkonomiske Forum i Davos, Schweiz, så har vi behov for en samlet gældseftergivelsesfest sådan, som man har gjort det i de seneste 5000 år.

Udslet denne hasardspilsgæld, lancer en kreditpolitik efter Franklin Roosevelts model for at skabe jobs, lancer uddannelses- og praktikprogrammer til den manglende faglærte unge generation, og udnyt den ældre generations kundskaber, mens vi genopbygger – og fjern hele galskaben med at forberede til krig imod Rusland og Kina.

Kompetente vestlige militære strategiske analytikere anerkender, at Rusland har gennemgået en reel, kvalitativ revolution i sine kapaciteter til udkæmpelse af krig og til at forhindre krig. Dette inkluderer nye generationer af militært udstyr og veluddannet personel. NATO's øverste flådekommandør roste for nylig russerne for det teknologiske spring i deres ubådes krigsførelseskapaciteter.

Kun et sindssygt, desperat britisk oligarki – og dets lakajer, såsom Obama – kunne overveje moderne krig imod stormagter som Rusland og Kina, der ikke har nogen planer om at udgøre en strategisk trussel. Den alvorligste trussel mod verdensfreden og overlevelse er processen med det accelererende kollaps i det transatlantiske område. Nedlukningen af NASA og den næsten totale skrotning af automobilektoren, med dens indbyggede kapaciteter for maskinværktøjsfremstilling, var dødstødet for USA's engang så magtfulde Amerikanske Økonomiske System.

Stop Tredje Verdenskrig:

Amerikansk universitetsprofessor Stephen Cohen:

Barack Obama kan ikke løbe fra sit ansvar for Tredje Verdenskrig!

3. februar 2016 – I går aftes under sin ugentlige optræden på John Batchelor radio-showet anbragte professor ved New Yorks Universitet Stephen Cohen ansvaret for den voksende krigsfare direkte på præsident Obamas skød. Han sagde, at Obama ikke kan løbe fra Pentagons beslutning om at opbygge USA's militære styrker i Østeuropa, som USA's forsvarsminister Ash Carter bebudede i går.

»Dette er hans beslutning«, sagde Cohen. »Vi vidste, at det var en mulighed, da NATO talte om det under topmødet i Wales [i september 2014]; nu er det sket. NATO har besluttet – dvs., Det Hvide Hus – at firdoble sin militære magt omkring Rusland.«

»Det, vi nu står med, er et øjeblik, hvor den nye, kolde krig er blevet meget varmere pga. en beslutning taget i Washington«, sagde Cohen. »Det gør den nye kolde krig mere militariseret og gør den farligere end den foregående kolde krig, fordi vi [dengang] ikke havde vores militærmagt stående ved Ruslands grænser.« Cohen fortsatte med at beskrive, hvordan USA, i begyndelsen af 1990'erne, erklærede, at faren for atomkrig var forbi, når den ikke var det. Rusland var ude af våbenkapløbet, men USA fortsatte, især med sine missilforsvarsprogrammer og med sin tilbagetrækning fra ABM-traktaten i 2002. USA hævdede, at dette skete for at imødegå Iran, men alle vidste, sagde Cohen, at det var rettet imod Rusland. Så Rusland responderede ved at indlede en genopbygning af sine atomkapaciteter, en indsats, der i dag

fortsætter med en høj prioritering.

»Beslutningen om at forstærke NATO's grænser gør det nu klart, at Rusland vil forlade sig på sit meget store arsenal af taktiske atomvåben«, sagde Cohen. »Det er indskrevet i deres officielle doktrin, at 'vi forbeholder os retten til at anvende vore atomvåben, hvis eksistensen af den russiske stat er truet af overvældende konventionelle styrker'. NATO kan i øjeblikket meget vel være i færd med at ophobe overvældende konventionelle styrker på Ruslands grænser.« Denne fare er forhøjet, påpegede Cohen senere i interviewet, af USA's modernisering af B61-12 atombomberne, en bombe, der er designet til at være mere »anvendelig«, et ord, der var blevet bandlyst fra atom-leksikonnet af Ronald Reagan i 1980'erne, men som Obama har bragt tilbage.

»At sige, at dette er farligt, er at underdrive situationen. Det var alt sammen forudsigeligt, og alligevel er Washington gået frem med det. Når Washington først gennemfører firdoblingen af sine styrker, befinder vi os i en langt farligere situation mht. en mulig atomar konfrontation, end vi nogensinde gjorde under den Kolde Krig. Obama kan ikke længere skjule sig for dette. Sorteper ender dér. Han har godkendt dette. Det udgør en enorm optrapning af den Kolde krig med kurs mod en Varm krig.«

Hele det 38 minutter lange interview kan høres her: <https://audioboom.com/boos/4139013-nato-rearms-against-russia->